

Ezechiël 19

1 En u, hef een klaaglied aan over de vorsten van Israël,

2 en zeg: Wat was uw moeder? Een leeuwin!

Tussen de leeuwen lag zij. Te midden van de jonge leeuwen bracht ze haar welpen groot.

3 Zij voedde een van haar welpen op; hij werd een jonge leeuw, leerde prooi te verscheuren, at mensen op.

4 Toen heidenvolken over hem hoorden, werd hij gevangen in hun kuil. Zij brachten hem aan haken naar het land Egypte.

5 Toen zij zag dat zij tevergeefs verwacht had, en haar hoop vergaan was, nam zij een van haar andere welpen, en maakte er een jonge leeuw van.

6 Die ging rond te midden van de leeuwen, werd een jonge leeuw, leerde prooi te verscheuren, at mensen op.

7 Hij paarde met hun weduwen, en verwoestte hun steden, zodat het land met al wat het bevatte, verstarde door het geluid van zijn gebrul.

8 Maar de heidenvolken uit de omliggende gewesten keerden zich tegen hem. Zij spreidden hun net over hem uit. In hun kuil werd hij gevangen.

9 Zij zetten hem met haken vast in een kooi, zodat zij hem naar de koning van Babel konden brengen. Zij brachten hem in vestingen, zodat zijn stem niet meer gehoord werd op de bergen van Israël.

10 Uw moeder was als een wijnstok, net als u, geplant aan het water, vruchtbaar en vol ranken vanwege het vele water.

11 Hij kreeg sterke takken, voor scepters van heersers geschikt, hij rees omhoog tussen de dichte twijgen; hij viel op door zijn hoogte, door de veelheid van zijn takken.

12 Maar hij werd met grimmigheid uitgerukt, tegen de aarde geworpen, en de oostenwind heeft zijn vrucht verdroogd. Weggerukt en verdroogd zijn zijn sterke takken, vuur heeft hem verteerd.

13 En nu is hij geplant in de woestijn, in een dor en dorstig land.

14 Er kwam vuur uit de takken, dat zijn uitlopers en zijn vrucht verteerde, zodat er aan hem geen sterke tak meer zat, geschikt voor een scepter om te heersen. Dit is een klaaglied en het werd een klaaglied.

En u, hef een klaaglied aan.

Ezechiël moet een klaaglied aanheffen over de vorsten van Israël. Ezechiël 19:1 *En u, hef een klaaglied aan over de vorsten van Israël.*

Normaal wordt een Klaaglied gezongen bij het treuren om een dode.

Dit hoofdstuk uit Ezechiël is later een *Klaaglied* geworden.

Veel Bijbelvertalingen laten in de tekstweergave merken dat we met een gedicht te maken hebben. Het Klaaglied heeft het zogenaamde qina-metrum oftewel ‘de maat van een klaaglied’. In het Israël van die tijd laat men niet aan het rijm merken dat men een gedicht of een lied schrijft, maar aan de maat. Het qina-metrum bestaat uit *drie maten* en vervolgens *twee maten*, en zo gaat het verder: *drie maten* en *twee maten*. Dit zou een zekere treurige stemming oproepen. Normaal wordt een Klaaglied gezongen bij het treuren om een dode. Dat het een Klaaglied is, is wel opmerkelijk omdat de mensen die er in beschreven worden nog in leven zijn. In die zin heeft het Klaaglied een voorspellende waarde. Het gaat over de vorsten van Israël, om precies te zijn over Joahaz en Zedekia. Een Klaaglied behelst vaak een loflied op het verleden en het droeve heden. De geschiedenis van Joahaz is op dat moment wel ten einde, maar die van koning Zedekia nog niet. Ezechiël hoeft de tekst niet zelf te schrijven. God openbaart hem de inhoud van de tekst. Vermoedelijk heeft Ezechiël dit Klaaglied wel degelijk gezongen op de manier waarop binnen de Joodse gemeenschap teksten worden geciteerd. Ezechiël schijnt zich te realiseren dat het Klaaglied in zekere zin voorbarig is. Dat is het geval omdat de geschiedenis – zoals gezegd – nog niet helemaal voltooid is. De koningen leven nog. Aan het einde van Ezechiël 19 is te merken dat de profeet er van uitgaat dat dit Klaaglied dat hij zingt, later – als de geschiedenis zijn beslag heeft gekregen – ook echt een Klaaglied wordt. Ezechiël 19:14 *Dit is een klaaglied en het werd een klaaglied*. Joahaz en Zedekia worden vorsten van *Israël* genoemd. Dat is minder vreemd dan het lijkt. Weliswaar is Juda nog als enige stam van Israël over, maar aangezien Israël = het Noordrijk al veel eerder in ballingschap is gegaan mag die naam toegepast worden op wat er rest van het volk Israël in Jeruzalem en omgeving. Ezechiël spreekt – zoals we dat wel vaker bij hem tegenkomen – in metaforen. De metafoor van de *leeuwenwelp* en de metafoor van *de wijnstok*. Op die manier wekt hij de belangstelling van de luisteraars. Het is wel eerder opgevallen dat de HEERE – de God van het Woord – de taal in al zijn rijkdom gebruikt om de boodschap helder en aantrekkelijk te communiceren. Vermoedelijk vertellen de metaforen van het leeuwnest en de wijnstok niet hetzelfde verhaal. Wel slaan beide beelden op twee koningen van Israël maar omdat het zulke verschillende beelden zijn, zullen ze ieder weer een andere kant van het koningschap tonen.

Een Klaaglied behelst vaak een loflied op het verleden en het droeve heden.

De herkomst van het koningschap van David.

De moeder van de vorsten wordt 'een Leeuwin' genoemd. Ezechiël 19:1 *Wat was uw moeder? Een leeuwin!* Met de metafoor van het leeuwnest gaan onze gedachten naar de dynastie van koning David. Hij wordt – hoewel hij met leeuwen heeft gevochten – in werkelijkheid helemaal niet zo vaak met een leeuw vergeleken. Maar dat gebeurt wel van zijn stam Juda bij de zegen die Jakob aan zijn zonen geeft. Genesis 49:8-12 *Juda, jij bent het, jou zullen je broers loven! Je hand zal rusten op de nek van je vijanden; voor jou zullen de zonen van je vader zich neerbuigen. Juda is een leeuwenwelp; van je prooi ben je opgestaan, mijn zoon. Hij heeft zich gekromd, zich als een leeuw neergelegd, als een leeuwin; wie zal hem doen opstaan?* De zegen van Jakob blijkt van voorzeggende waarde te zijn. Hij voorziet het koningschap dat voortkomt uit de stam van Juda. Op zich is dit verrassend. Juda was namelijk niet de eerstgeboren zoon. Dat was Ruben, maar die viel in ongenade bij zijn vader vanwege een akkefietje met een van zijn vrouwen. Ook had Juda zich in de geschiedenis van Jozef positief onderscheiden. Hij was borg voor Benjamin geworden. Zijn vader moet dat meegekregen hebben. Zo is het lang niet altijd 'de eerste de beste'. Juda was de vierde in de rij, toch kwam het koningschap voort uit die stam. De zegen van Jakob is een profetisch visioen waarin de toekomst wordt onthuld; daarmee is het een openbaring en beslissing van God. In de zegen van Jakob zien we de eerste sporen van het koningschap van het huis van David. Daarop wijst de metafoor van de leeuw. Is de leeuw niet de koning der dieren? Zo zal David, de zoon van Juda koning van Israël zijn.

Is de leeuw niet de koning der dieren? Zo zal David, de zoon van Juda koning van Israël zijn.

De zegen bepaalt ons met het woord 'scepter' erbij dat het de staf van de koning is.

Genesis 49:11,12 *De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen. Hij bindt zijn jonge ezel aan de wijnstok en het veulen van zijn ezelin aan de edelste wijnstok; hij wast zijn kleren in wijn en zijn gewaad in druivenbloed. Zijn ogen zijn donker door de wijn en zijn tanden wit door de melk.* Opmerkelijk genoeg komt de scepter ook in het Klaaglied voorbij, een scepter gemaakt uit de stok van de wijnstok. We zijn bijna niet meer verrast als ook de wijnstok in volle kleuren in de zegen van Jakob genoemd wordt als teken van welvaart en bloei. Vaker dan dat de leeuw een beeld schetst van het koningschap van David, wordt de HEERE Zelf met een 'leeuw' vergeleken. Jeremia 25:30 *En ú moet tegen hen al deze woorden profeteren, en tegen*

hen zeggen: De HEERE zal brullen als een leeuw vanuit de hoogte, vanuit Zijn heilige woning Zijn stem laten klinken. Hij zal geweldig brullen tegen Zijn woonplaats, Hij zal een vreugderoep als van druiventreders aanheffen tegen alle bewoners van de aarde. De metafoor van het koningschap van David en de leeuw vindt zijn bestemming in de persoon en het optreden van onze Heere Jezus Christus. Openbaring 5:5 *En een van de ouderlingen zei tegen mij: Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken.* Wanneer we bij de vorsten teruggaan naar hun oorsprong, hun nest dan komen we inderdaad uit bij de stam Juda. Die kreeg twee zonen bij Tamar en zo werd de lijn uitgezet naar Boaz en Ruth, de grootouders van Isaï, de vader van de latere koning David die in Bethlehem woont. Ruth 4:18 De afgehouwen stamboom van Isaï waar een twijgje uit groeit maar ook Bethlehem, de geboorteplaats van David worden geliefde aanwijzingen voor de komst van de Messias, de Zoon van David. Micha 5:1 *En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.*

De leeuw van Juda en het Lam.

De koningin-moeder.

Het is vast niet te ver gezocht om bij moeder-leeuwin en de jonge leeuwen – die jonge prinsen voorstellen – terug te gaan in de tijd, op zoek naar de wortels van de dynastie van David. Maar feitelijk ligt de metafoor van Ezechiël wellicht iets dichterbij, de tijdspanne waarin de profeet leefde. Wat wil het geval? Gaat het bij de jonge leeuw om een koning, dan kan het bijna niet missen of de leeuwin die haar welpen grootbracht is de koningin moeder. Ezechiël 19:2 *Wat was uw moeder? Een leeuwin! Tussen de leeuwen lag zij. Te midden van de jonge leeuwen bracht ze haar welpen groot.* Koningin-moeders zijn in de geschiedenis van Israël van bijzondere betekenis geweest. Zo kennen we koningin Bathseba, die niet alleen de lievelingsvrouw was van koning David, maar ook invloed had bij de koninkrijkszaken. Blijkbaar was de koningin-moeder verantwoordelijk voor de voorbereidingen van haar zonen op het koningschap. Ezechiël 19:3 *Zij voedde een van haar welpen op; hij werd een jonge leeuw, leerde prooi te verscheuren, at mensen op.* Dat maakte die moeder ook belangrijk. We kennen allemaal de geschiedenis van de broer van koning Salomo, Adonia die via zijn moeder Bathseba iets probeerde wat een directe bedreiging bleek te zijn voor de troon van Salomo. Goed, ook koningin-moeders kunnen fouten maken maar haar invloed staat buiten kijf. Zij was de ‘gebira’ oftewel de heerseres.

De macht van de koningin-moeders.

- 1 Koningen 2:18-22 Bathseba zei: Goed, ik zal met de koning over je spreken. Zo kwam Bathseba bij koning Salomo om met hem over Adonia te spreken. De koning stond op, ging haar tegemoet en boog zich voor haar neer. Daarna ging hij op zijn troon zitten en liet een stoel voor de koningin-moeder neerzetten en zij ging aan zijn rechterhand zitten. Toen zei zij: Ik wil je één klein verzoek doen. Wijs mij niet af. De koning zei tegen haar: Vraag maar, mijn moeder, want ik zal u niet afwijzen. Zij zei: Laat Abisag uit Sunem aan je broer Adonia tot vrouw gegeven worden. Toen antwoordde koning Salomo en zei tegen zijn moeder: Waarom vraagt u Abisag uit Sunem voor Adonia? Vraag dan ook maar het koningschap voor hem, want hij is mijn broer die ouder is dan ik. Ja, vraag het maar, voor hem, voor de priester Abjathar en voor Joab, de zoon van Zeruja.
- 1 Koningen 15:10-13 Hij regeerde eenenveertig jaar in Jeruzalem, en de naam van zijn grootmoeder was Maächa, de dochter van Abisalom. En Asa deed wat juist was in de ogen van de HEERE, zoals zijn vader David. Hij verdreef de schandknappen uit het land, en deed alle stinkgoden weg, die zijn vaderen gemaakt hadden. Ja, zelfs zijn grootmoeder Maächa zette hij af, zodat zij geen koningin meer was, omdat zij een gruwelijk beeld van Asjera had gemaakt. Asa hakte haar gruwelijke beeld om, en verbrandde het bij de beek Kidron.
- 2 Koningen 10:12,13 Hij stond op en ging op weg naar Samaria. En toen hij onderweg in Beth-Heked van de herders kwam, trof Jehu daar de broers van Ahazia aan, de koning van Juda. Hij zei: Wie bent u? Zij zeiden: Wij zijn de broers van Ahazia en zijn gekomen om de zonen van de koning en de zonen van de koningin te groeten.
- Jeremia 13:18 Zeg tegen de koning en tegen de koningin-moeder: Verneder u, ga op de laagste plaats zitten, want wat op uw hoofd is, uw sierlijke kroon, is neergevallen.
- Jeremia 29:2 – nadat koning Jechonia, de koningin-moeder, de hovelingen, de vorsten van Vgl. 2 Koningen 24:12,15 Juda en Jeruzalem, de ambachtslieden en de smeden uit Jeruzalem vertrokken waren –

Bathseba doet een beroep op David. (Govert Flinck)

Joahaz, de zoon van Hamutal.

Verschillende uitleggers leggen de vinger bij Hamutal. Zij was een van de vrouwen van koning Josia. Op het moment dat haar man Josia omkwam in de strijd met de Egyptische legers – die langs Jeruzalem trokken – moet zij een grote verantwoordelijkheid gevoeld hebben. Blijkbaar was zij – in de pikorde der vrouwen van Josia – de eerste, want haar zoon Joahaz werd de opvolger van koning Josia. 2 Koningen 23:31 *Joahaz was drieëntwintig jaar oud toen hij koning werd, en hij regeerde drie maanden in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Hamutal, de dochter van Jeremia, uit Libna.* God was echter helemaal niet tevreden over die jongen en datzelfde gold voor de koning van Egypte, Necho, die met het verslaan van koning Josia Jeruzalem en Juda geconfisqueerd had. Binnen drie maand had Necho van Egypte genoeg gezien en werd Joahaz vervangen, door Jojakim, een zoon van Zebudda, een andere vrouw van koning Josia. Zo gaat dat. Jojakim heeft 9 jaar geregeerd, terwijl Joahaz weggevoerd werd naar Egypte waar hij later is overleden. 2 Koningen 23:32-34 Ezechiël 19:4 zegt er het volgende over: *Toen heidenvolken over hem hoorden, werd hij gevangen in hun kuil. Zij brachten hem aan haken naar het land Egypte.* Tijdens de regering van Jojakim heeft moeder Hamutal niet stilgezeten. Weliswaar had Nebukadnezar voor de zoon van een andere vrouw gekozen, maar haar tijd – beter gezegd de tijd van een van haar andere zonen – zou nog wel komen. Ze bereidde haar andere zonen voor op het koningschap. Ezechiël 19:5 *Toen zij zag dat zij tevergeefs verwacht had, en haar hoop vergaan was, nam zij een van haar andere welpen, en maakte er een jonge leeuw van.* Blijkbaar kregen die prinses die voor het koningschap klaargestoomd werden een Spartaanse opvoeding. Ze leerden vechten en doden. Ezechiël 19:6 *Die ging rond te midden van de leeuwen, werd een jonge leeuw, leerde prooi te verscheuren, at mensen op.* De koning was de hoogste rechter van het land en is dus ook degene die – indien dit gevegd wordt – het doodvonnis uitspreekt. Als een koning geen onverbiddelijke kant heeft, stelt zijn barmhartigheid ook weinig voor. Hij draagt – als hoogste overheidspersoon – het zwaard van het recht. Romeinen 13 Ook moet de koning in tijden van oorlog onverschrokken zijn en niet terugdeinzen voor het maken van doden in de strijd.

Voor het koningschap klaargestoomd met een Spartaanse opvoeding. Ze leerden vechten en doden.

Zedekia zoon van Hamutal.

De opvolging van Jojakim werd geregeld door koning Nebukadnezar. De koning van Babel koos aanvankelijk voor Jechonja een zoon van Nehusta, een andere vrouw van Josia. Na drie maand hield de koning het echter voor gezien en werd Jechonja vervangen en naar Babel gehaald compleet met zijn moeder, zijn lijfwacht, de hoogste militairen en de hoge ambtenaren in het rijk of wat daar nog van over was. Het was werkelijk een aderlating voor het bestuur van Jeruzalem. Tienduizenden mensen gingen in

ballingschap. Dat was in 597 v Chr. Ezechiël was een van de ballingen. Ook de tempel van de HEERE werd gestript en beroofd van alles wat enigszins kostbaar was. 2 Koningen 23:15 *Hij voerde Jojachin weg naar Babel. Ook de moeder van de koning, de vrouwen van de koning, zijn hovelingen en de heersers van het land voerde hij in ballingschap uit Jeruzalem naar Babel.* Jojachin had de witte vlag uitgestoken en zich over gegeven aan de koning van Babel die voor de poorten van de stad Jeruzalem verscheen. In het begin werd hij opgesloten in een gevangenis, maar later werd hem gratie verleend en mocht hij eten aan de tafel van Nebukadnezar. Hoe het kan dat zulke koningen als Nebukadnezar na drie maand al in de gaten hebben dat het niets wordt, is niet duidelijk. Ook is niet helder in hoeverre Hamutal haar invloed heeft aangewend als koningin moeder. De koning van Babel was duidelijk 'not amused' met de vervulling van de vacature. Hoe dan ook, vervolgens koos Nebukadnezar voor Mattanja, de zoon van Hamutal, die hij de naam Zedekia gaf. 2 Koningen 23:18 *Zedekia was eenentwintig jaar oud, toen hij koning werd. Elf jaar regeerde hij in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Hamutal, de dochter van Jeremia, uit Libna.* Zedekia is elf jaar aan de macht geweest.

Zedekia's grot in Jeruzalem.

Zedekia legde de eed van loyaliteit af aan Nebukadnezar.

Nebukadnezar heeft geprobeerd de loyaliteit van deze vorst met wat meer zekerheid te omgeven. Hij liet koning Zedekia een soort van verbond met een eed bekrachtigen, waardoor hij dacht hem voldoende aan zich gebonden te hebben. Maar niets bleek minder waar. Zedekia brak zijn afspraken met Babel en zocht toenadering tot Egypte. Dat werd hem niet in dank afgenomen. Nebukadnezar moet Zedekia op een gegeven moment ontboden hebben in Babel. Jeremia maakte nog 'misbruik' van de situatie door een brief voor de ballingen mee te geven aan een van de begeleiders van de koning. Jeremia 29 *Koning Zedekia moet behoorlijk ruw zijn opgetreden tegen de omringende volken. Het verhaal gaat dat hij een koning doodde en zich vergreep aan de weduwen. Het is opmerkelijk hoe gemakkelijk van de metafoor wordt doorgeschakeld naar de werkelijke geschiedenis, oftewel van de leeuw naar de koning. Ezechiël 19:7 *Hij paarde met hun weduwen, en verwoestte hun steden, zodat het land met al wat het bevatte, verstarde door het geluid van zijn gebrul.* We weten van Absalom, dat die daar ook mee dreigde toen hij zijn vader Jeruzalem had uitgejaagd. 2 Samuël 16:21-23 Blijkbaar was dat 'normaal' bij een machtsovername maar op ons komt het 'niemand en niets ontziend' over. In het Klaaglied van Zedekia 19 grijpt de HEERE vooruit op de afloop van de geschiedenis. Koning Zedekia zal in 586 v Chr. – na een beleg van 2 jaar – de stad Jeruzalem opgeven en gegrepen worden op de vlucht. Nebukadnezar had uit*

alle onderworpen volken soldaten geronseld. Vermoedelijk is dat de reden dat Ezechiël de gevangenneming van koning Zedekia als een soort van wraakoefening van de heidenvolken kan zien. Ezechiël 19:8 *Maar de heidenvolken uit de omliggende gewesten keerden zich tegen hem. Zij spreidden hun net over hem uit. In hun kuil werd hij gevangen.* Koning Zedekia moest de dood van zijn zonen aanzien en werd vervolgens blind gemaakt en naar Babel gevoerd, waar hij in gevangenschap is gebleven tot zijn dood. Ezechiël 19:9 *Zij zetten hem met haken vast in een kooi, zodat zij hem naar de koning van Babel konden brengen. Zij brachten hem in vestingen, zodat zijn stem niet meer gehoord werd op de bergen van Israël.* Joahaz werd naar Egypte gevoerd en zijn broer Zedekia – beiden zonen van Hamutal – naar Babel. Het liep niet goed af met de welpen van deze leeuwen-moeder.

Koning Joahaz en Zedekia.

De wijnstok.

De metafoor neemt onaangekondigd een wending. Van het nest jonge leeuwen en hun moeder, wordt plotseling overgeschakeld naar *de wijnstok*. Beiden staan symbool voor de moeder die koningen heeft voortgebracht. Ezechiël 19:10 *Uw moeder was als een wijnstok, net als u, geplant aan het water, vruchtbaar en vol ranken vanwege het vele water.* Ook hier wordt de indruk gewekt – die wel met de werkelijkheid overeen zal komen – dat de periode van koning Zedekia zowel voor het land en het volk van Jeruzalem en Juda een redelijk welvarende periode is geweest. Dit is niet de eerste keer dat – met behulp van het beeld van de wijnstok aan overvloedig water – een situatie wordt geschetst van voorspoed en zegen. Ezechiël 17:5,6 Ook in de beeldtaal van Ezechiël 19 wordt een bijzonder vruchtbare tijd getekend van Juda en Jeruzalem, maar omdat het over de moeder = wijnstok gaat wordt in het bijzonder gelet op hoe het koningshuis het doet. In het begin uitstekend, zo is de indruk. Ezechiël 19:11 *Hij kreeg sterke takken, voor scepters van heersers geschikt, hij rees omhoog tussen de dichte twijgen; hij viel op door zijn hoogte, door de veelheid van zijn takken.* Er wordt bij de wijnstok gerefereerd aan *de scepter* van heersers. Zou dat zo zijn dat koningen zich toiden met een scepter van de wijnstok? Het zou op zich goede zin geven omdat de wijnstok gedachten oproept van groei en bloei. De symboliek is mooi en treffend. Het Klaaglied maakt de lezer attent op de wijnstok die wel heel hoog opschiet en overal bovenuit troont. Iets wat vermoedelijk gezegd wordt van een van de prinsen van de wijnstok = moeder, die een uitstekende indruk maakt als beginnend koning. Dan is er toch plotseling het einde van de dynastie. Zag iemand dit aankomen? Ezechiël 19:12 *Maar hij werd met grimmigheid uitgerukt, tegen de aarde geworpen, en de oostenwind heeft zijn vrucht verdroogd. Weggerukt en verdroogd zijn zijn sterke takken, vuur heeft hem verteerd.* Wat is er gebeurd? De uitleg is vermoedelijk

als volgt. *De leeuw* staat voor de dynastie van David en de twee koningen uit dat nest zijn Joahaz en Zedekia. De wijnstok wijst in de Bijbel als metafoor op iets anders nl. op de vruchten van het geloof die al of niet aangetroffen worden. Kijk maar naar de wijngaard die de HEERE in Jesaja 5 gebruikt als metafoor van iets waarvan Hij aanvankelijk grote verwachtingen had, maar waarin al Gods toekomstdromen aan gruzelementen gingen. In plaats van goed bestuur was er bloed bestuur. In plaats van rechtsbetrachting was er rechtsverkrachting. Jesaja 5:7

De koningin-moeder als de wijnstok vol ranken en sterke takken, voor scepters van heersers geschikt.

Zedekia, de koning die niet wilde deugen.

Het ging mis op het punt van de gerechtigheid. Jesaja 5:1 *Ik wil graag voor mijn Beminde zingen, een lied van mijn Geliefde over Zijn wijngaard. Mijn Beminde had een wijngaard op een vruchtbare heuvel.* Niet alleen Jesaja wijst er op dat we bij een wijnstok in die richting moeten kijken, maar hetzelfde zien we bij de metafoor die de Heere Jezus gebruikt voor de mensen die al of niet uit Hem vruchten dragen. Johannes 15:1,2 *Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier. Elke rank die in Mij geen vrucht draagt, neemt Hij weg; en elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij, opdat zij meer vrucht draagt.* Om die reden heeft de HEERE dus gekozen voor twee metaforen – die van de leeuw en de wijnstok. Inderdaad, het ging over het koningshuis van David en over de vraag naar hun loyaliteit aan God. Uit andere Bijbelhoofdstukken is duidelijk dat Zedekia werd verworpen vanwege zijn onbetrouwbaarheid. We zullen op andere plaatsen zien dat God vooral moeite had met de eed die hij – onder aanroeping van Gods Naam – afgelegd had aan koning Nebukadnezar. De eed en het verbond waaraan hij zich vervolgens niet hield. God heeft de koning het misbruik van Zijn Naam zwaar aangerekend. Verder bestond er een moeizame relatie tussen koning Zedekia en de profeet Jeremia. Zedekia trok zich feitelijk weinig aan van wat God tegen hem zei via de profeet Jeremia. Wat er vervolgens van Juda en Jeruzalem overblijft is bijzonder weinig. Ezechiël 19:13 *En nu is hij gepland in de woestijn, in een dor en dorstig land.* De Oostenwind dat is Babel, die de stad Jeruzalem in brand gezet heeft. Het paleis, de tempel, alle belangrijke gebouwen zijn in vlammen opgegaan, terwijl de muur op allerlei plaatsen tot de grond werd afgebroken. Jeremia 52:13,14 *Een ruïne bleef er achter. Daarna kwam er een interim regering een soort van stadhouderschap, al is dat nog te veel eer voor de persoon die de honneurs moest waarnemen, Gedalja in Mizpa. Jeremia sloot zich bij hem aan. Het heeft er even gunstig uitgezien. De teruggekeerde militairen werden ingezet om de oogst binnen te halen. Het ging mis toen een hoge militair die verwant was met de familie van koning David, Gedalja vermoordde. De groep raakte op drift en zocht – geheel*

tegen de zin van de HEERE – zijn toevlucht tot Egypte. Hoe het verder ging in Israël laat zich raden. Niet goed. Er was feitelijk niemand meer die met goed fatsoen de leiding zou kunnen dragen, gesteld al dat Babel dit nogmaals zou accepteren. Ezechiël 19:14 *Er kwam vuur uit de takken, dat zijn uitlopers en zijn vrucht verteerde, zodat er aan hem geen sterke tak meer zat, geschikt voor een scepter om te heersen.* Het was afgelopen met het koningschap in Israel. De stamboom van het huis van David was omgehouden. Zedekia was de laatste koning. Ezechiël 19 is als Klaaglied geschreven, een soort van dodenherdenking. Het bleek van voorspellende waarde te zijn, want het liep ook niet goed af met koning Zedekia en Jeruzalem en Juda. Het is een Klaaglied en het zou een Klaaglied worden. Ezechiël 19:14 *Dit is een klaaglied en het werd een klaaglied.*

Er kwam vuur uit de takken, dat zijn uitlopers en zijn vrucht verteerde.

